

Ohcejohka-deklarationen

Vi högtidlighåller Samerådets sjuttioåriga verksamhet och värdesätter dess bestående insatser för att ena oss, trots de gränser som besökare har upprättat i Sápmi.

Samerna, ett folk, som inte är avgränsade av gränser, har byggt upp sitt eget samhälle under trycket från andra stater, baserat på tillit till och förlitande på en samhällsordning förankrad i rättvisa.

Vi har organiserat oss som ett folk, ett ursprungsfolk, bland och i staternas samhällen. Vi har varit involverade i att skapa och skriva både nationell och internationell lagstiftning som vilar på övertygelsen om alla människors jämlikhet och på en medvetenhet om den grundläggande natur hos ursprungsfolkens rättigheter som förvaltare och beskyddare av naturens rättigheter.

I 70 år har samerna samlats för att stärka det som är vårt eget, unika och gemensamma för oss som folk, för att sätta upp gemensamma mål som främjar oss, så att vi inte går vilse i världens vindar, in i staters intressen.

I 70 år har vi haft förmånen att också uppmärksamma de folk som är våra systrar i sin situation och sina omständigheter, våra släktingar genom sin historia och nuvarande situation, och tillsammans har vi samlat vår styrka för att navigera de stora utmaningarna och möjligheterna varje decennium har fört med sig, för att säkra vår existens och kontinuitet.

Samerna har uttryckt sin vilja och sin solidaritet under de senaste sju decennierna, mitt under hotet om kärnvapenkrig, kalla kriget, Sovjetunionens kollaps och den europeiska integrationen,

genom ekonomiska kriser, depressioner, brist och ökning av råvaror, omdragning av gränser, uppkomsten av nya stater och fallet av gamla.

Vi samer har sträckt oss över järnridån i sökandet efter kontakt med våra egna, och har återigen sett den sänka sig, vilket har tvingat fram ett avbrott i nyligen återupplivade relationer.

Vi har lutat oss mot varandra mitt i oljeborringar, gruvprojekt, vindkraftsparker och skogsavverkningar,

Vår sköld är deklarationer, proklamationer och andra medel för påverkan inom en lagstadgad samhällsordning.

I 70 år har samerna engagerat sig i ett icke-våldsamt, mångspråkigt och decentraliserat påverkansarbete,

som syftar till att skydda överlevnaden och kontinuiteten för både markerna och de livsformer som bebor dem,

och i 70 år har samerna visat solidaritet med varandra över språkgrupper, näringsliv, generationer och platser, och har också samlat sin kollektiva styrka för att visa stöd för andra ursprungsfolk som har funnits längre än minnet kan berätta, och som har kunnat bevara sina egna jag och sin vilja fram till denna dag.

Nu, samlas vi återigen för att uttrycka vår vilja som ett enat folk, precis som vi har gjort de senaste 70 åren, här i Deatnudalen, vid Deatnuflodens strand,

här, där Norra ishavet och de vidsträckta inlandsbarrskogarna bara ligger ett stenkast bort, ett stenkast härifrån ligger också Anár, där vi för första gången samlades för Samekonferensen 1957, och efter det har vi kontinuerligt samlats,

där marken fortfarande är fast under våra fötter,

vi väljer återigen efter bästa förmåga, vad som är bäst för oss, precis som generationer före oss har gjort,

vi som strävar efter att fatta beslut gällande möjliggörandet av livets fortbestånd,

när både ursprungsfolk och stater befinner sig mitt i en okontrollerad nedmontering av den regelbaserade samhällsordningen och en återgång till en ordning, där makt och hänsynslöshet att ta sitt eget, är principerna för kontroll,

vi bevitnar den kolonialistiska retoriken, den imperialistiska intresseskillnaden och den erövringsbaserade politiken, hur de återigen reser sina huvuden,

medan kollapsen av naturliga system accelererar, ett efter ett, och antalet regioner som blir obeboeliga växer, vilket kastar miljontals och hundratals miljoner människor in i en cykel av hemlöshet och framtidslöshet,

just då, nu, minns vi, att vi samer som en del av en stor familj av ursprungsfolk, i 70 år har deltagit i decentraliseringen av makt och i försvaret för lokalt självbestämmande

över markanvändning, inom ramen för den dekoloniala och antiimperialistiska rörelsen,

till att tygla och vid behov förhindra beslutsfattande som exploaterar biosfären och dess egna uttrycksformer, och till att värna en flerspråkig och mångkulturell verklighet.

I 70 år har vi samer byggt modeller för att återhämta oss från skadorna av världskrig, rasism, kolonisering och olika tvångsåtgärder,

och har åtminstone till viss del kunnat få de befintliga staterna, sida vid sida, att förbinda sig att följa policyerna för att genomföra dessa ansträngningar,

med de senaste exemplen; de avslutade och fortfarande pågående sannings- och försoningskommissionerna och det arbete som rör dem, särskilt när det gäller psykisk hälsa.

I 70 år har vi samer framför allt kunnat visa för oss själva att vitaliteten i våra språk, sinnen, kulturer och territorier börjar återvända, och på bara några få generationer blomstrar, i det ögonblick det aktiva förebyggandet och förnekandet upphör, blomstrar det på nytt.

Vi har sett att ett aktivt engagemang för regionalt självbestämmande inte destabiliserar det bredare samhället i staterna, utan snarare ger näring åt hela samhället genom att omvandla den exploaterande relationen mellan "centrum" och "periferi" till en jämlik dialog mellan regionerna.

Motreaktionerna från en fullständigt exploaterad Jord mot mänskliga handlingar erkänner inte statsgränser, de kan inte lösas med militär makt eller genom tekniska innovationer,

endast genom att återvända till varje plats unika lokaliteter, till varje regions nedärvda kunskap om hur man ska vara i ömsesidighet med jorden,

hur man reparerar den skada som redan skett,

hur man lindrar situationen så att de kommande 70 åren också rymmer möjligheten till liv och blomstring,

inte bara överlevnad, kaos och lidande.

Vi samer har ännu aldrig varit, helt och hållet, en del av en lagstadgad samhällsordning, som ett jämlikt folk mellan stater,

men vi har ändå inte för avsikt att ge upp att försvara Sápmi. Det kommer vi inte att göra, även om vi ser internationella överenskommelser och förklaringar, såsom antagandet av deklarationen om ursprungsfolks rättigheter, ännu inte har lett till ett fullt förverkligande av ursprungsfolks inneboende rättigheter.

För vi har alltid, även före staternas påtryckningar, levt med varandra på ett sätt som bygger på ett system med dess regler.

Vi samer har levt i och levt genom våra siidas, vi har med flexibla, omförhandlingsbara gränser och siida-möten säkerställt att varje familj och släkt har möjlighet att försörja sig själv och säkra sin kontinuitet.

Vi samer är övertygade om att framtiden för de marker och vatten vi bebor, bäst säkras i samiska händer, i våra siidas, eftersom vi är helt bundna till dem.

Situationen, för samernas marker och vatten, är redan kritisk på grund av miljöförändringar orsakade av uppvärmningen, och därför kan vi inte vänta på att staterna ska besinna sig och att politiken för att Jordens skydd ska stärks, utan vi måste själva kunna påbörja arbetet omedelbart.

vi känner igen de oönskade förändringar som har invaderat våra marker och vatten,

vi måste själva kunna välja våra partners, oavsett om de är traditionella kunskapsbärare eller naturvetare,

Vi måste kunna bygga upp resurssystem som gör det möjligt att initiera regionspecifika restaurerings-, rehabiliterings- och skyddsåtgärder i enlighet med siida-systemets lokala förutsättningar, för att skydda naturens egna systems funktion,

och vi måste kunna organisera tillräckligt stora funktionella land- och vattenområden inom ramen för återhämtningen så att den nuvarande temperaturökningen på 6-8 grader i den arktiska regionen omedelbart kan bromsas.

Vi samer vill fortfarande vara beskyddare, försvarare av våra territorier och framför allt betrodda partners för dem, för kommande generationer och framöver.

Vi samer, som ett folk, behöver alla våra medlemmar, all vår expertis och alla nödvändiga verktyg för att utveckla vårt eget samhälle på våra egna villkor. Låt oss upprepa stämman från Gávnnadeapmis tredje deklarationen: Vi formas av dem som kom före oss, och vi formar nu framtiden för kommande generationer.